

عنوان مقاله:

وَاكَاوِيْ دَعَىْ صَبَّاحَ اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ (ع) اَرْهَغَنَدَ آشْنَائِيَ زَدَائِيَ تَصْوِيرِي

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی فقه و حقوق، کالت و علوم اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

مریم مهدیانی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته زبان و ادبیات عربی دانشگاه پیام نور نورآباد

خلاصه مقاله:

دعای صلاح، دعای منقول از امیر المؤمنین (ع) است که حضرت (ع) از هنر آن بلندترین مضامین حکمی، عرفانی و کلامی در قالب الفاظ و عبارات فاخر و انواع صنایع لفظی و معنوی و فنون بلاغی ریخته و بدان اعتباری سترگ بخشیده است. ما در این اثر ارزشمند با مجموعه ای از تصاویر بی نظری روپرتو هستیم که حضرت (ع) به کمک آنها عادات احساسی و ادراکی مخاطب را برهم زده و در خلق تصاویر بکر با عدول از زبان هنجار به نوعی آشنایی زدایی آگاهانه‌ی هنری دست یافته است. این نوشتار بر آن است به شیوه‌ی توصیفی- تحلیلی، تصاویر این اثر گرانسینگ را که در قالب تشییه، استعاره، مجاز و کنایه نمود یافته است و از ویژگی آشنایی زدایی برخوردارند را کشف نموده و با اشاره به چنین زیبایی شناختی و نوآوری، آنها را از منظر آشنایی زدایی معنایی (تصویری) مورد وکاوی قرار دهد.

كلمات کلیدی:

امام علی(ع)، دعای صلاح، آشنایی زدایی، تصویر هنری

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2028496>

